

ความเป็นมาของปัญหา

จิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) เป็นวิชาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่าง วิชาจิตวิทยา กับวิชาภาษาศาสตร์¹ เพื่อมุ่งแสวงหาความจริงต่าง ๆ ทางด้านภาษาและพฤติกรรมต่าง ๆ นานาทางคำพูด (Verbal Behavior) ของมนุษย์² จิตวิทยาภาษาศาสตร์เกิดขึ้นในประเทศอเมริกาประมาณ 30 ปีล่วงมาแล้ว จึงนับเป็นวิชาสาขาใหม่ที่ยังต้องศึกษาค้นคว้ากันอีกมาก สำหรับประเทศไทยแล้ว วิชาจิตวิทยาภาษาศาสตร์นับว่าเป็นวิชาสาขาใหม่ที่สุด³

การอ่านเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์ กล่าวคือในการอ่านผู้อ่านใช้ระบบการรับข่าวสาร (Information Processing System)⁴ ในการรับรู้สิ่งที่อ่าน ซึ่งมีกระบวนการดังนี้ คือซึ่งเป็นอวัยวะรับสัมผัส (Receptor) จับสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นตัวหนังสือส่งไปยังตัวรับหน่วยสิ่งที่อ่าน (Processor) แล้วส่งต่อไปยังกระบวนการของความจำ (Memory) เมื่อสิ่งที่อ่านผ่านกระบวนการของความจำแล้วจะถูกส่งกลับมายัง ตัวรับหน่วยสิ่งที่อ่านใหม่อีกครั้งและส่งต่อมายังหน่วยปฏิบัติการ (Effector) อ่านออกมาเป็นเสียงหรือเป็นความเข้าใจในสิ่งที่อ่านดังรูป⁵

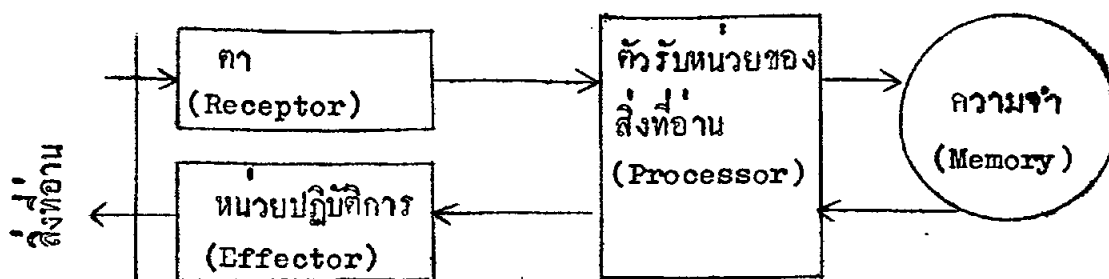
¹ จ्ञานง วิบูลย์ศรี, "จิตวิทยาภาษาศาสตร์" วารสารจิตวิทยาคลินิก, 3 (สิงหาคม, 2516) 45-54.

² จ्ञานง วิบูลย์ศรี, เรื่องเดียวกัน หน้า 46.

³ จ्ञานง วิบูลย์ศรี, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน

⁴ Allen Newell and Herbert A. Simon, Human Problem Solving, (New Jersey, Prentice-Hall, Inc., 1972), pp.21.

⁵ Allen Newell and Herbert A. Simon, Ibid. pp.34.

ผู้วิจัยสนใจในกระบวนการของตัวรับหน่วยของสิ่งทีอ่าน (Processor) ว่าผู้อ่านจะรับหน่วย (Process) ของสิ่งทีอ่านเป็นหน่วยชนิดใด

การรับหน่วยของสิ่งทีอ่าน จากหลักฐานอาจารย์รวบรวมได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. รับหน่วยของสิ่งทีอ่านเป็นตัวอักษร โดยที่ผู้อ่านจะรับหน่วยของสิ่งทีอ่านเป็นอักษรเป็นตัวบอกใบ้ (cue) ในการอ่านคำ ตัวอักษรที่ผู้อ่านรับเข้าไปเป็นตัวบอกใบ้ในการอ่านคำนั้นมักจะเป็นอักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายของคำ (Levin, Watson, & Feldman, 1964)⁶ กันเดอร์สัน (Gunderson, 1970)⁷ และสมิท (Smith, 1971)⁸ เรียกกระบวนการอ่านแบบนี้ว่า Letter-by-Letter Model

2. รับหน่วยของสิ่งทีอ่านเป็นคำ โดยผู้อ่านจะรับหน่วยของสิ่งทีอ่านเป็นคำทั้งคำในลักษณะของคำเป็นส่วนรวม (whole) (Tinker and Paterson, 1940)⁹ และคำเป็นรูปร่าง (Word shape)¹⁰ ที่ต่อเนื่องกัน คำ ๆ หนึ่งมีรูปร่างอย่างหนึ่งจะมีรูปร่างแตกต่างจากคำอื่น ๆ สมิท (Smith, 1971)¹¹ เรียกว่ากระบวนการอ่านแบบนี้ว่า Whole Word Model

⁶Joana P. Williams, Ellen L. Blumberg, and David V. Williams, "Cues Used in Visual Word Recognition," Journal of Educational Psychology, 61 (1970), 310-315.

⁷Doris V. Gunderson, Language and Reading, (Washington, D.C., The Center for Applied Linguistics, 1970), pp.41.

⁸Frank Smith, Understanding Reading, (Washington, D.C., The Center for Applied Linguistics, 1970), pp.41.

⁹Joana P. Williams, Ellen L. Blumberg, and David V. Williams, op. cit.

¹⁰John J. Geyer, "Perceptual System in Reading: The Prediction of Temporal Eye-Voice Span" Perceptual and Reading, (Delaware, International Reading Association, 1969), 45-46.

¹¹Frank Smith, Loc. cit.

การรับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นตัวอักษรและเป็นคำนี้ โนดีน และฮาร์ดท์ (Calvin F. Nodine and James V. Hardt, 1970)¹² มีความเห็นว่าผู้ที่เริ่มหัดอ่านมักจะรับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นตัวอักษรมากกว่ารับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นคำ ตรงกับความเห็นของสมิท (Smith, 1971)¹³ ซึ่งมีความเห็นว่าผู้ที่เริ่มหัดอ่านมักจะรับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นตัวอักษรส่วนผู้ที่ฝึกหัดในการอ่านมักจะรับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นคำซึ่งแตกต่างจาก มาร์ชแบงก์และเลวิน (Marchbanks and Levin, 1965)¹⁴ มีความเห็นว่า แม้ผู้ที่ฝึกหัดในการอ่านยังรับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นตัวอักษรบ่อยครั้งกว่ารับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นคำ งานวิจัยของซาวเวลและเจฟเฟอรี (S.J. Samuels and W.E. Jeffrey, 1966)¹⁵ ศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกความแตกต่างของคำและตัวอักษรบอกใบ้ที่ใช้ในการเรียนคำ โดยการทดลองกับเด็กอนุบาลอายุเฉลี่ย 5 ปี 5 เดือน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้เรียนจะเรียนคำที่แตกต่างกันได้เร็วกว่าคำที่คล้ายคลึงกันและผู้เรียนจะเรียนคำโดยใช้ตัวอักษรตัวหนึ่งตัวใดของคำเป็นคำบอกใบ้ในการเรียนคำ การวิจัยนี้ตั้งอยู่บนรากฐานของความเชื่อว่า เด็กเริ่มหัดอ่านรับหน่วยของสิ่งที้อ่านเป็นตัวอักษร¹⁶ การวิจัยของวิลเลียมส์, บลัมเบิร์ก และวิลเลียมส์ (Joana P. Williams, Ellen L. Blumberg. and David V. Williams, 1970)¹⁷ ศึกษาเกี่ยวกับตำแหน่งของตัวอักษรที่เป็นตัวบอกใบ้ (Cue) ในการรับรู้คำ โดยทดลองกับนักเรียนอนุบาล 17 คน

¹² Calvin F. Nodine and James V. Hardt, "Role of Letter-Position Cues in Learning to read words," Journal of Educational Psychology, 61 (1970), 10-15.

¹³ Frank Smith, Ibid., pp.4.

¹⁴ S.J. Samuels and W.E. Jeffrey, "Discriminability of Words and Letters Cues Used in Learning to Read," Journal of Educational Psychology, 57 (1966), 337-340.

¹⁵ S.J. Samuels and W.E. Jeffrey, Op.cit.

¹⁶ Calvin F. Nodine and James V. Hardt, Op.cit.

¹⁷ Joana P. Williams, Ellen L. Blumberg and David V. Williams, Op.cit.

นักเรียนชั้นปีที่ 1 (First Graders) 15 คน และนักเรียนระดับประถมศึกษา-โท 32 คน สรุปผลการวิจัยว่า กลุ่มที่เป็นนักเรียนอนุบาลไม่ได้ใช้อักษรในตำแหน่งที่เท่าไรของคำเป็นที่แน่นอนในการรับรู้คำ นักเรียนชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ใช้อักษรตัวแรกและตัวสุดท้ายเป็นตัวบอกใบ้ในการรับรู้คำและบ่อยมาก ที่ใช้การรับรู้คำแบบทั้งคำ โดยอาศัยรูปร่างของคำ ส่วนนักเรียนระดับประถมศึกษา-โท บางส่วนใช้การรับรู้คำแบบทั้งคำโดยอาศัยรูปร่างของคำบางส่วนใช้การรับรู้คำโดยอาศัยเสียงของคำ จากงานวิจัยของซามเวล, เจฟเฟอรัย และวิลเลียมส์, บลัม เบอร์ก, วิลเลียมส์ เป็นหลักฐานสนับสนุนว่าเด็กที่เริ่มหัดอ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นตัวอักษร ส่วนผู้ที่มีทักษะในการอ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำ

3. รับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำ โดยที่ผู้อ่านจะรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำหลาย ๆ คำเข้าในกระบวนการอ่าน สมิท (Smith, 1971)¹⁸ กล่าวว่า "สำหรับผู้ใหญ่ที่มีทักษะในการอ่านแล้วจะสามารถรับหน่วยของสิ่งที่อ่าน 3-4 คำพร้อมกัน เข้าในกระบวนการอ่าน ถ้าคำเหล่านั้นมีความคุ้นเคยมาก่อน" ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของทิงเกอร์ (Tinker, 1943)¹⁹ พบว่าผู้ใหญ่ซึ่งมีทักษะในการอ่านแล้วจะสามารถรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำได้ 4-5 คำเข้าในกระบวนการอ่าน ถ้าคำเหล่านั้นสัมพันธ์กันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำ และกลุ่มคำ กมล สุคประเสริฐ (2505)²⁰ ศึกษาอิทธิพลของการเว้นช่องว่างระหว่างคำในภาษาไทยต่อ ทักษะในการอ่าน โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นผู้รับการทดลอง ให้ผู้รับการทดลองอ่านบทความ 2 เรื่อง แต่ละเรื่องมีความยาวประมาณ 3200 พยางค์ พิมพ์เป็น 2 แบบ คือ เว้นช่องว่าง

¹⁸ Frank Smith, Ibid., pp. 198.

¹⁹ Mis A. Tinker, "Illumination Intensities for Reading Newspaper Type," Journal of Educational Psychology, 34 (1943), 247-250.

²⁰ ปรีชา ชรรมา "บทคัดย่อปริญาณิพนธ์ เพื่อรับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) 2505, ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาภายใต้การควบคุมและแนะนำของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการศึกษาเรื่องเด็ก" วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 2 (พ.ศ.-ส.ศ., 2506), 12-14.

คำและพิมพ์โดยไม่เว้นช่องว่างระหว่างคำ ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับการทดลองสามารถเข้าใจบทความที่พิมพ์เว้นช่องว่างระหว่างคำได้ดีกว่า บทความที่พิมพ์โดยไม่เว้นช่องว่างระหว่างคำ ชีระ อาชวเมธี (2516)²¹ วิจัยเรื่องอิทธิพลของการ เรียงคำและการ เว้นช่องว่างระหว่างคำ ต่อ การรับรู้สร้อยคำ ผู้รับการทดลองเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับการทดลองรับรู้สร้อยคำที่ถูกต้องไวยากรณเร็วกว่าที่ เรียงคำแบบสุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนการ เว้นช่องว่างระหว่างคำไม่ว่า สร้อยคำจะเป็นแบบถูกไวยากรณหรือไม่ถูกไวยากรณ ไม่ช่วยให้การรับรู้สร้อยคำเร็วขึ้น จาก การวิจัยของ กมล สุคประเสริฐ และชีระ อาชวเมธี สรุปได้ว่า การจัดหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็น คำ ๆ แยกจากกันในภาษาไทยมีอิทธิพลต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทำให้การรับรู้ในการ อ่านดีขึ้น แต่ไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ในการอ่านของนิสิตระดับปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่า การรับหน่วยของสิ่งที่อ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับนิสิตปริญญาตรี โดยที่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 น่าจะรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำโดยดูจากการวิจัยของ กมล สุคประเสริฐ เมื่อมีการแยกคำออกจากกัน โดยการ เว้นช่องว่างระหว่างคำ การรับรู้ในการ อ่านดีกว่า ไม่เว้นช่องว่างระหว่างคำ ส่วนนิสิตระดับปริญญาตรีน่าจะรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็น กลุ่มคำที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ โดยดูจากการวิจัยของ ชีระ อาชวเมธี การ เว้นช่องว่าง ระหว่างคำไม่ช่วยให้การรับรู้สร้อยคำเร็วขึ้น และการรับรู้สร้อยคำถูกไวยากรณโดยเร็วกว่า สร้อยคำที่เรียงแบบสุ่ม เทออสกุล บุญชานนท์ (2517)²² ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจใน การอ่านบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอนกับบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร 3 โรงเรียน จำนวนโรงเรียนละ 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ทำแบบทดสอบ 2 ชุด เป็นบทความ

²¹ ชีระ อาชวเมธี "อิทธิพลของการ เรียงคำและการ เว้นช่องว่างระหว่างคำต่อการรับรู้สร้อยคำ" วารสารครุศาสตร์ 4 (ก.พ.-พ.ค.2517), 45-50.

²² เทออสกุล บุญชานนท์, "การศึกษเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอนกับบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

ที่มีเครื่องหมายวรรคตอน และไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถอ่านบทความที่มีเครื่องหมายวรรคตอน เข้าใจดีกว่าบทความที่ไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน การใช้เครื่องหมายวรรคตอนของการวิจัยนี้เป็นการแบ่งหน่วยของสิ่งที่อ่านออกเป็นกลุ่มคำ เมื่อแบ่งหน่วยของสิ่งที่อ่านออกเป็นกลุ่มคำแล้วทำให้เข้าใจในการอ่านดีขึ้นกว่าไม่แบ่งหน่วยของสิ่งที่อ่านออกเป็นกลุ่มคำคือไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน

การรับหน่วยของสิ่งที่อ่านของผู้อ่านทั้ง 3 ประการ ดังกล่าวแล้ว การที่ผู้อ่านจะใช้การรับหน่วยแบบไหนมากแบบไหนน้อยน่าจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้

ตัวผู้อ่าน ผู้อ่านได้รับการฝึกฝนในการอ่านมากน้อยเพียงไร ถ้าผู้อ่านเริ่มหัดอ่านยังไม่มีทักษะในการอ่านขาดการฝึกฝน²³ จะรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นตัวอักษรและเป็นคำมากกว่าการรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำ ซึ่งต่างกับผู้มีทักษะในการอ่านจะรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำและเป็นคำมากกว่าเป็นตัวอักษร และยังอาจขึ้นอยู่กับลักษณะของภาษา เพราะภาษามีลักษณะต่างกัน การรับหน่วยของสิ่งที่อ่านที่กล่าวมาส่วนใหญ่เป็น การรับหน่วยของสิ่งที่อ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งลักษณะของภาษาอังกฤษ แตกต่างกับภาษาไทยหลายประการ กล่าวคือภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด (Isolating Language)²⁴ แต่ละคำมีความหมายอยู่ในตัวของมันเอง เมื่อต้องการจะผูกเป็นประโยคก็นำมาเรียงกันให้อ่านได้ความ และเมื่อนำมาเรียงกันแล้วไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำ²⁵ และอีกประการหนึ่งภาษาไทยไม่นิยมเว้นช่องว่างระหว่างคำในประโยคหนึ่ง ๆ นิยมเขียน (พิมพ์) คำติดกันเป็นประโยค เมื่อจบประโยคเว้นวรรคเสียที่หนึ่ง²⁶ และภาษาไทยไม่นิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอน จะมีก็การเว้นวรรคระหว่างประโยค²⁷

²³ Frank Smith, Ibid., pp.4.

²⁴ พระยาอนุমানราชชน, นิรุกติศาสตร์ภาค 1, (พระนคร, โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2510), หน้า 36

²⁵ สุระปะนี นาคกรทรรพ, บันทึก ค้นคว้าภาษาไทย เล่ม 1: ความสำคัญของภาษาไทย, (พระนคร, โรงพิมพ์กรุงเทพการพิมพ์, 2517), หน้า 12

²⁶ สุระปะนี นาคกรทรรพ, เล่มเดียวกัน, หน้า 11

²⁷ เสนีย์ วิลาวรรณ, หลักการไวยากรณ์ภาษาไทย, (พระนคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2513), หน้า 38.

ส่วนภาษาอังกฤษเป็นภาษาประเภทคำมีวิภัติปัจจัย (Inflectional Language) เมื่อนำคำไปผูกเป็นประโยคต้องแปรรูปคำบางคำเสียก่อน และอีกประการหนึ่งภาษาอังกฤษมีการเว้นช่องว่างระหว่างคำและนิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอน²⁸ ดังนั้นการรับหน่วยของสิ่งที่อ่านในการอ่านภาษาไทยอาจจะแตกต่างกับการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาว่านักเรียนไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะรับหน่วยของสิ่งที่อ่านแบบใดในการอ่านบทความภาษาไทย รับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นตัวอักษร, รับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำ หรือ รับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำ ในสภาพของการอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ

สิ่งที่ผู้วิจัยจะใช้ช่วยตอบคำถามข้างต้นคือ บทความภาษาไทย 4 แบบคือ

1. พิมพ์ควยสี่คำ-แดง สลับตัวอักษรตลอดเรื่อง
2. พิมพ์ควยสี่คำ-แดง สลับคำตลอดเรื่อง
3. พิมพ์ควยสี่คำล้วนตลอดเรื่อง
4. พิมพ์ควยสี่แดงล้วนตลอดเรื่อง

ในการพยายามตอบคำถามเบื้องต้น ผู้วิจัยขอตั้งข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. สี่ช่วยแบ่งหน่วยของสิ่งเรา
2. หน่วยที่เป็นเนื้อเดียวกัน (Homogeneous) จะถูกรับ (processed)

ได้ดีกว่าหน่วยที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (Heterogeneous)

3. วรรคช่วยแบ่งหน่วยของสิ่งเรา

การทำนายผลการอ่านจากบทความ 4 แบบ ข้างต้น

1. ในกระบวนการอ่าน ถ้าผู้อ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นตัวอักษร และข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวข้างต้นเป็นที่ยอมรับแล้ว ความเร็วและความเข้าใจในการอ่านบทความที่พิมพ์ควยสี่คำ-แดง สลับตัวอักษร จะมากกว่าบทความที่พิมพ์ควยสี่คำ-แดง สลับคำ, ความเร็ว และความเข้าใจในการอ่านบทความที่พิมพ์ควยสี่คำ-แดง สลับคำ จะมากกว่าบทความที่พิมพ์ควยสี่คำล้วนและแดงล้วน

²⁸พระยาอนุমানราชชนน, นิรุกติศาสตร์ ภาค 1, (พระนคร: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2510), หน้า 36.

2. ในกระบวนการอ่าน ถ้าผู้อ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำและ ข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวข้างต้นเป็นที่ยอมรับแล้ว ความเร็วและความเข้าใจในการอ่านบทความที่พิมพ์ด้วยสีคำ-แดง สลับคำ จะมากกว่าบทความที่พิมพ์สีคำล้วนและแดงล้วน, ความเร็วและความเข้าใจในการอ่านบทความที่พิมพ์ด้วยสีคำล้วน และแดงล้วนจะมากกว่า บทความที่พิมพ์ด้วยสีคำ-แดง สลับอักษร

3. ในกระบวนการอ่าน ถ้าผู้อ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำ และ ข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวข้างต้นเป็นที่ยอมรับแล้ว ความเร็วและความเข้าใจในการอ่านบทความที่พิมพ์ด้วยสีคำล้วน และแดงล้วนจะมากกว่าบทความที่พิมพ์ด้วยสีคำ-แดง สลับคำ ความเร็วและความเข้าใจในการอ่านบทความที่พิมพ์ด้วยสีคำ-แดง สลับคำจะมากกว่าบทความที่พิมพ์ด้วยสีคำ-แดง สลับอักษร

ข้อสมมติฐานที่ผู้วิจัยต้องการทดสอบในการวิจัยนี้ คือ

1. ในกระบวนการอ่านผู้อ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นตัวอักษร
2. ในกระบวนการอ่านผู้อ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำ
3. ในกระบวนการอ่านผู้อ่านรับหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำ

ถ้าผลการอ่านออกมาตามการทำนายข้อที่ 1 ข้อสมมติฐานที่ 1 ก็น่าจะคงไว้

แต่ถ้าผลการอ่านออกมาตามการทำนายข้อที่ 2 ข้อสมมติฐานที่ 2 ก็น่าจะคงไว้

แต่ถ้าผลการอ่านออกมาตามการทำนายข้อที่ 3 ข้อสมมติฐานที่ 3 ก็น่าจะคงไว้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

จุดมุ่งหมายทั่วไป ผู้วิจัยต้องการจะศึกษาว่านักเรียนไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะรับหน่วยของสิ่งที่อ่านแบบใด ในการอ่านบทความภาษาไทย รับหน่วยของสิ่งที่อ่าน

เป็นตัวอักษร, รัศมีหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นคำ หรือ รัศมีหน่วยของสิ่งที่อ่านเป็นกลุ่มคำ ในสภาพของการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

จุดมุ่งหมายเฉพาะ ผู้วิจัยต้องการจะเปรียบเทียบความเร็วและความเข้าใจในการอ่านบทความภาษาไทยที่พิมพ์ด้วยสี่คำ-แดง สลับอักษร, พิมพ์ด้วยสี่คำ-แดง สลับคำ, พิมพ์ด้วยสี่คำล้วน และพิมพ์ด้วยสี่แดงล้วนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาแนวโน้มของความเร็วและความเข้าใจในการอ่านครั้งที่ 1-10

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวัดความเร็วในการอ่านโดยให้อ่านออกเสียง เริ่มจับเวลาจากต้นจนจบบทความที่อ่าน โดยไม่คำนึงถึงการอ่านผิดของผู้รับการทดลอง

2. การวัดความเข้าใจในการอ่าน ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบโคลอส (Cloze Test) โดยตัดทุก ๆ คำที่ 5 เป็นจำนวน 40 คำ ประโยคแรกและประโยคสุดท้ายคงไว้ และในการตัดคำออกผู้วิจัยใช้วิธีชิลบออก หลังจากพิมพ์บทความที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเรียบร้อยแล้ว ความยาวของช่องว่างที่ถูกลบออกจึงพอจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าคำที่ถูกลบออกจะประกอบด้วยกี่ตัวอักษร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การรับหน่วยของสิ่งที่อ่าน หมายถึงการรับหน่วยของสิ่งเร้าในกระบวนการรับข่าวสาร ของมนุษย์ในชั้น โปรเซสเซอร์ (Processor) ก่อนที่จะส่งต่อไปยังระบบของความจำ

การสลับสี่ตัวอักษร หมายถึงการพิมพ์บทความภาษาไทยด้วยสี่คำ-แดง สลับกันทุก ๆ ตัวอักษร

การสลับสี่คำ หมายถึงการพิมพ์บทความภาษาไทยด้วยสี่คำ-แดง สลับกันทุก ๆ คำ

สื่คำล้น หมายถึงการพิมพ์บทความภาษาไทยด้วยสื่คำล้น

สื่แคงล้น หมายถึงการพิมพ์บทความภาษาไทยด้วยสื่แคงล้น

ความเร็วในการอ่าน หมายถึงเวลาเป็นวินาทีของการอ่านบทความของผู้รับ
การทดลองจากต้นจนจบโดยไม่หักเวลาที่อ่านผิด หรือหยุดชั่วขณะ เนื่องจากเหตุผลบางประการ
เช่น เมื่ออ่านผิดแล้ว หยุดคิดเพื่ออ่านให้ถูก และเป็นความเร็วในการอ่านออกเสียง

ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง คะแนนของความเข้าใจในการอ่านบทความ
ที่ได้จากแบบทดสอบโคลซ (Cloze Test)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้ทราบถึงกระบวนการอ่านของนักเรียน
2. เป็นการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาจิตวิทยา
ภาษาศาสตร์ต่อไป
3. ผลที่ได้จากการวิจัยอาจจะนำไปใช้ประโยชน์ในการสอนวิชาภาษาไทย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย